

افغانستان آزاد - آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباراد
بین بوم و بر زنده یک تن مباراد
همه سر به سرتون په کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Ideological

afgazad@gmail.com

مسایل ایدئولوژیک

درویش وردک
۲۰۱۶ مارچ ۱۰

اتلس مجلس (دنفس اوشیطان سره په جهادکي)

شیخ عبدالقادر(رضی الله عنہ)، دربامداد روزیکشنبه شانزدهم ذی القعده سال ۵۴۵ هجری قمری درمدرسه فرمودند:
شیخ عبدالقادر(رضی الله تعالی عنہ)، دیکشنبی په سهار د ۵۴۵ هجری کال د ذی القعده په شپارلسمه په مدرسه کی
دادسی و فرمایل:

خدای عزوجل ته له دوه ډوله جهاد خخه باخبره کړی بي، بوظاهری جهاد اوبل باطنی جهاد. باطنی جهاد له نفس
اوشهواتو سره دمبارزی او له ګناهونو خخه توبه ایستل، اوپه هغې دریل(پایداری) اودنفسانی هیلوامحرماتو ترک
کول دی. ظاهری جهاد هم عبارت دی دخداي اورسول له دېمنانوسره مبارزه اوډ تورو اوئیزو درنځونو تحمل
کوي، وزنی اووژل کېږي. ولی باطن جهاد له ظاهری جهاد خخه ډير سخت اوستونزمن دی، حکمه داهمیشنی جهاد دی،
ولی به سخت نه وي؟ په دادسی حال کی چه مجاهد له هغه خه نه چې نفس ورسره عادت اخیستي، اړیکه پربکوی، له
منهیاتوامحرماتو لري وي اوشرع اوامر ترسره کوي. هرڅوک چې په دی دوه ډوله جهاد وتوانیدي، نوډواړو
جهانونوپاداش به ورته مسلم وګرزی.

دشهید د وجود پرهاروننه دادسی زخمونوپیشان دی چې دوینی دراټولیدوپه سبب(حجامت) ایجاد شوی وي، رنځ اورد د
نلري، بلکه ګټور او سودمند دی. اوشهادت دخداي دلاري دمجاهد لپاره داسی دی لکه سړو اوښوته چې تږي لاس رسی
پيداکړي.

(ای قومه) تاسوکوم څه ته نه ارباسم اوپه جبردرڅخه څه نه غواړم، یوازی که له هغې درته بهتره وراندی کرم. زما
مراد په ټول احوال کی امرپه معروف اونهی له منکره دی دزره په خلوص سره، اوډمناقینوسره چې دخداي اورسول
دېمنان دی مبارزه، هغه خوک چې دجهل اونداناني اوبحق له ذات سره په عناد، داور مستحق دی. خرنګه به داوري په
عذاب نه اخته کېږي، پداسی حال کی چې دنفسانی هیلوامحرماتو بندگان دی، دنیاته پر آخرت غوره والی ورکوی،
اوبحق اوامر په ترسره کولوکی زیارباسی، ولی به دالهی عذاب په اورکی نه لوږوی، دافقان اوری او عمل پری
نکوی اوامر اونهی ته یې غاره نه اېړدی.

(ای قومه) پدی قرآن ايمان راوري، اوپه دستوراتوبي په اخلاص عمل وکړي، ريا اوتفاق له خپل اعمال لېږي کړي، له
خلکو مدح اوستایني غوبښته مکوی، اوله دوى د بدیل اوپاداش هیله مه لري. ډير کم خلک پدی قرآن ايمان لري،
اولېږي به فرامينو عمل کوي، نوځکه مخلص لړ او منافقین ډير دی.

کوموشیانو تاسود عباداتو په ترسره کولو کی سست کری یاست، او دنفس او شیطان په اطاعت بی ھوا کمن کری بی؟ دمو منا نو دیلی غوبننته داده چی خدای ورته توفیق و رکری چی حق دتکالیفو په ترسره کولو کی غافله نشی، ھکه پوه دی چی صبر دتکلیف دترسره کولو او مقرراتونه تسلیمیدل، دنیوی او اخروی اجر در لودونکی دی. نو دروز گار به تولو بدلونونو کی، کله په صیر، کله په شکر، کله په قرب، کله په بعد او لیریتوب، په رنځ او ستونزو، په هو ساینه اوراحت، کی ساز گاره او موافق دی. په شمنتنوب او بی وسی، په رو غتیا و بیماری کی په توله سره خدای ته تسلیم دی، او تویی هیلی بی دادی چی تل حق مهرا و محبت په خپلو زیرونو کی وساتی. داتر تولو مهمه مساله ده ددوی لپاره. تل دخپل اونورو دزره سلامت اورو غتیا غواری، او دخلکو مصالح دخای له در گاه څخه غواری.

(ای دخای بنده) صحیح او فصیح او سه، صحیح په داوری کی، او فصیح په علم کی، صحیح په باطن او فصیح په ظاهر کی. تولی سلامتی حق دامر په ترسره کولو کی دی، او هغه دتلولو او امره ترسره کول او له منهایاتو بده کول، دالهه قضا او قدر پرور اندي صیر او بر دباري کول دی.

هر چاچی خدای را وباله (نه بل څوک) ټوک به ورکړل شي، هر چاچی دخای اطاعت وکړ، تول خلک به دده مطیع شي.

(الله ربہ تابولم، ولی به دی نه بولم، نوم ددلبلو دی، دیدار دکتلو دی، څه خوبه دی مینه ده، مینه دی شیرینه ده، مینه دی پره ګوکره چی دزره جامه بی سپینه ده- لا اله الا الله، لا اله الا الله، الله الہ الا الله محمد الرسول الله)

(ای قومه) زما نصیحت ومنه، چی زه ستاسوزره سواندیم. په هغه لوری چی یاستو، ستاسوا و خان لپاره دپراختیا غوبنونکی يم. ما مه تورنوي، ھکه هغه څه چی دخان لپاره بی غوارم ستاسو لپاره بی هم غوارم. رسول اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایی: (لَا يَكُمُ الْمُؤْمِنُ إِيمَانَهُ حَتَّىٰ يُرِيدُ لَا خِيَهُ الْمُسْلِمُ مَا يُرِيدُ لِنَفْسِهِ)- « دومون ایمان نه بشپړ کېږي، ترڅو هغه څه چی دخان لپاره بی غواری دخپل مسلمان و روړلپاره هم و غواری ». دازمون بر دامير، رئیس، مشر، پیشوا او شفیغ وينا ده، چی له آدم علیه السلام نه ترقیامت پوری پر تولو رسولانو او صدیقینو باندی لور دی (در او سلام دی وی پرده، دده په یارانو او او لادونو). ده ګه چانه بی بشپړ ایمان نفی کړي، څوک چی څه دخان لپاره غواری او دنور و لپاره بی نه غواری. هر کله که دخان لپاره بشه خوراکونه، بنی جامی، بنی بنگلی، او بته حالات او فریمانه شنه غواری، او دخپل مونن و روړلپاره ده ګه خلاف غواری، بشپړ ایمان په دعوه کې درو غحن بې.

ای غافله، ګاونډی دی اردی، شاه او خوادی مسکینان دی، شرعی زکات دی پراورو دی، او هره ورڅ دی ګټه په ګټه زیاتیری، چی له اړتیادی پیره ده. نوچی ددوی حال ته پاملرنه نلری او یوازی دخان په فکر کی بی، ددی بنسکارندوی کوی چی ددوی پرحال راضی او خوبن بی، ھکه دنفس هوا او دشتو پیروالي، دنیا او هیلو حب، او د حرص او آزار ھوا ستاتول وجود نبولي، او د خیر داعمالو ترسره کول در ته سخت او ستونزمن ګرځیدلی.

د هر چاچی دنیا ته میل او رغبت پیروی، او مرگ بی هیروی، لقاء الله دی هیره کړی، او د حللو او حرامو تر منځ تو پیرو نکړي، ده ګه کافرانو په خیر دی چی حق تعالی یی په هکله فرمایی: (مَاهَىٰ لَا حَيَاةُ الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَ وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ)- « زمون بر ژوند پرته له دنیوی ژوندبل څه ندی، مره کېرو او ژوندی کېرو او پرته له روز گاره بل څه مونږ نشی و ژلاي. سوره جاثیه آیه ۲۴ ». (ای قومه) لوړه او تنده په ورڅ او په حرامة ګوله افطار کول په شپه کی در ته څه ګټه لری؟ په ورڅ روزه نیسي او دشپې په ګناه او معصیت لاس پوری کوی. ای د حرامو خورونکو! په ورڅ له خورلو او خبندلو خان ساتی، ولی دشپې د مسلمینو په وینو افطار کوی!! پیغمبر اکرم (صلی الله علیه وسلم) فرمایی: (لَا تُخَذِّلْ أَمَّيَّ مَا عَظَمْوُا شَهْرَ رَمَضَانَ)- »

زما دامت خخه هرچاچی رمضان لوی وگنلو، خواربه نشی». در رمضان لوی گنل عبارت دی له: دتفوی سره روزه نیول او دشروع دحدودو ساتنه.

(ای غلامه) روزه و نیسه، ولی په هغه خه کی چی خدای درته درکری فقیران او درویشان هم شریک کړه، تنها خوره مه او سه، حکه هرچا چې په یوازی دنعمتونو په خورلو عادت کړی وی، باید له فقر او تندگستی خخه و بیربری.

(ای قومه) تاسی خوراک کوی ولی گاوندی موروی دی، او دایمان دعوه هم لری! دهغه چا ایمان، چی دروزی مازاد(متوسط) دھان او عیال لپاره بسنې وکړی، په لاس کی ولری، ولی سوالګراولویدلی بی دکورله دروازی نامیده و ګرzi، نه بشپړ کېږي. دېرژربه له خپله حاله خبرشی. دېرژربه ته هم دهغی درویش په خیر نامیده شي، او همدارنګه درد خواب به دی په سینه ولګیرۍ.

واي پرتا! آيا کوم څلی دبخشش په نیت راپورته شوی يې، چی دهغی قسمت چې په لاس کی يې لری، دفیرانو سره شریک کړی؟ دوه حالته په خان کی جمع کړه، بوبه قیام کی تواضع، بل په مال کی عطا او بخشش. زمونږ پېغمبر حضرت محمد(صلی الله عليه وسلم) پخپلو لاسونو سوالګرو ته اعطاكوله، خپل اوین ته به يې خپله وابنه ورکول، میره به يې خپله لوشله، جامی به يې خپله ګنډلی، تاسویاست چې په وينا اورفتارکی له خخه پېروی نکوي، څرنګه دده خخه پېروی ادعاكوی؟ متل دی چې وايې: رېښتنې یهودی او سه، او که نه له تورات سره دميني اظهار مکوه. نوځکه زه هم وايم داسلام او مسلماني شرایط مراعات کړي، او که نه دمسلماني لافې مه وهی.

داسلام دشرایط او جوانبو رعایت او دهغی دحیقت ترسره کول پر تاسو لازم او ضروری دی. او هغه رعایت او اجرا هماغه حق عزوجل داوامرو پروراندی تسلیمید دی.

نن نورله خان سره یوشان وکنی، ترڅوسبا خدای پاک تاسو دخپل رحم مشمول و ګرځوی. دھمکی پراهل رحم وکړي، ترڅو هغه چې په آسمانو کی دی پرتاور حمیری. په پای کی وايم چې، ترڅو له نفس سره يې، او ترڅو چې دشهو اوندوخوندې قید کې وي، دی مقام ته به ونه رسپړي.

نفس دنیاته له دېریا ملنی منع کړه، او حقوق يې دشرع دقوانیو او قواعد پرینا ورکړه، حکه بالاخره هرانسان د خوراک، خښاک او هسترنګنی اړتیا لري. منتهي دابايد دشرعی دموازینو په بشپړ رعایت لاس ته راولر شی او هماغه موازینو ته په کتو سره يې پکاروا پوچي. آيا دخداي عزوجل قول دندی اورېدلی چې فرمایلی يې دی: (**وَمَا آتَكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَا كُمْ عَنْهُ فَأَنْهَوْا**) - « هغه خه چې رسول درکری واخلي، اوله هغه خه نه چې يې منع کړي ياست ، بدې وکړي. سوره حشر آيه ۷۶ ».

په لبرو قناعت وکړه اونفس دی په هغى متمن و ساته، هر کله که دخداي په غوبننټه، له اړتیا دیر درته ورسیدل، باید په کم مقدارې قناعت ولري، ترڅو ددهلاکت موجب و نګرزوی. حسن بصری (دخداي رحمت دی پري وي) وايې: دمومن لپاره یوموتی و چه دودی او بیو غرب او به بسنې کوي. مومن دلوری دمخنیو لپاره خوری، ولی منافق له خورو تمنع اخلي. مومن له دخوروله خواکه دمسافر په اندازه استفاده کوي، خه پوهیږي هغه منزل ته چې ورسیږی، ټول دنعمتونه هله شتون لري. ولی منافق نه ځانګړی مقصد لري اونه ځانګړی منزل په مخکي.

دا ورځنې زیاده روی چې خپل عمردی ورته په ګواښ کې اچولی ، خه ګټه درته رسول؟؟

وینم چې په دنیوی امورو کی دغفلت او اشتباه سره نه مخ کېږي، ولی ددين پکارکي کاملا بی بندوباره يې، دانسښت معکوس کړي ترڅو و ژغورل شي. دادنیا دچالپاره پایداره نده، دtasو لپاره به هم پایداره نه وي.

(ای قومه) آيا دخداي له لوری دتل پاتی ژوند فرمان درکرل شوی؟ خومره ساده فکره ياست! خوک حاضر بیږي چې دنیا د آخرت و رانی په بیه آباده کړي؟ او دخلکو دخوبنې لپاره دخداي دفهړ پروراندی ودرېږي. که پوه وای او یقین يې

در لودای چی دیرژربه مړشی، او د خدای پروراندی به حاضر شی، او تر محاسبی لاندی به راشی، نوله خپلو دیرو هیلو به تیزشوی واي. لقان حکیم(خدای رحمت دی وی پری) خپل زوی ته ویلی: همداسي چی ناروغیږی او د ناروغیدو وخت نه در معلومیری، همدارنګه د مرگ وخت ندی څرګند.

تاسوته خبر در کوم او د سیئاتوله کړو مو را ګرځوم، ای هغونکانو چی د خیرله اعمالو غافله یاست، او په دنیا بوخت یاست، دیرژربه ستاسو دنیا پای ته ورسییری، او هغه څه موجی جمع کړی در ته کته و نلري، نورله لذاینو خبر نشته، بلکه ټول هغه څه چی موزره پری ترلی و، ستاسو د غاری وبال و ګرځی.

(ای غلامه) پرتالازمه ده چې له هغه وینا چې بنایی ستا اونورو تر منځ د جنګ جګري سبب و ګرځی، یده و کړه.
دیرلر خلک ددي ورتیا اوصلاحیت لري چې نور د حق در ګاه ته راوبولي. دوی پر خلکو د حق حجت دی، ولو که د دوی بلنه و نه منی. دوی د مومنینو لپاره نعمت دی، او د منافقینو او د خدای د دینمانانو لپاره، رنج او عذاب.
لویه خدایه مونږ د توحید په برکت سره پاکیزه و ګرځو، او زموږ وجود د خلکو سره او پرته له خدایه له بل هرڅه، په پریکرون، معطر او خوشبو و ګرځوی. مونږیوازی ستادر ګاه ته مخ اروو.

ای موحدینو، ای مشرکینو، دخلکو په لاس کی خه شی نشته، ټول عاجز دی اوناتوانه. پادشاهان اوسلاطین، شتمن او درویشان عموما دالھی قدرت په لاسوکی بند دی. د تولو زیرو نه دده په لاسو کی دی، هر دوں چی وغواړی بدلوی بي.
«لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ وَ هُوَ السَّمِينُ الْبَصِيرُ».

خانونه مه چاغوی، تاسو به و خوری، همداسي لکه خوک چې خورونکی سپی و ساتی، نوچی کله لوی شو، دی به و خوری. نفس آزاد مه ايله کوي، ده ګی تیغ مه تیره کوي، ټکه یوه ورڅ به ستاسو پروراندی له تیکی را ووزی، او هلاکت ته به موورسوی. بنست بي و باسی او د شهوانو په ارضای مه پریږدی.
لویه خدایه، مونږ پر نفس بریالی کړه، اوله هغه سره مو په مبارزه کی ملاتر و کړه.
«رَبَّنَا أَتَنَا فِي الدُّنْيَا حَسَنَةٍ وَ فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةٍ وَ قَنَا عَذَابَ النَّارِ».